

VÀI LỜI CUỐI CHO ANH CAO VIẾT BÌNH SB66

Hàng ngày thứ 2 của Hội Ngộ cũng qua nhanh và an toàn cho Nghi Còm (NC). Nhưng tối đó NC không ngủ được vì những chuyện vui có, buồn cũng có... Ấu đó là những kỷ niệm khó quên. Nửa đêm NC bị chuột rút vì suốt buổi chiều leo đá Yangbay với Cao Sơn 67 cứ ngỡ là Hòn Chông ngày xưa ở Sao Biển, may mà có mẹ bê trên xoa bóp. Hôm sau ngày cuối của Hội Ngộ, NC vội dậy sớm ra ngoài tranh thủ chút tình Sao Biển với anh em, vì còn đâu 60 năm Hội Ngộ lần nữa? Mà chắc gì anh em còn sống?! Gặp những anh em NC thấy trẻ hơn mình, nhất là ở Hải Ngoại, hoặc ở thành phố, hỏi ra lại lớp lớn. Ngược lại, nhiều anh em già khần khủ để vì cuộc sống vất vả, lại nhỏ tuổi nhỏ lớp hơn mình...

Đặc biệt gặp được anh Cao Viết Bình 66:

- Xin lỗi, anh là...

- Mình là Bình, lớp 66...

- Bình nào? Lớp 66 NC chỉ biết có anh Bình “Be”

(xin lỗi anh Bình Be 66)

- Cao Viết Bình, em Cao Kỳ Hương 64...

- À, anh Cao Kỳ Hương 64 là anh của anh Bình...

Và NC chỉ biết anh có thể ngày cuối Hội Ngộ ở Yangbay, Khánh Vĩnh cách nay đã hơn hai năm, 2018... Hôm qua vừa được tin anh chết, NC sững sốt vội báo tin cho bà xã. Bà xã cũng hỏi y câu hỏi của NC đã hỏi anh hồi ở Yangbay... Nhắc đến anh, NC bỗng nhớ hồi quãng năm 1970 có ghé nhà anh ăn bữa cơm trưa đạm bạc với cá hồ nhà anh nuôi. Hồi đó NC chỉ biết có anh Hương vì "Cao Kỳ" là tên của phó tổng thống VNCH trước 1975 cho nên NC nhớ hoài... NC bữa đó được anh Phan Trung Trực 68 (RIP) Đại Điền (không phải Nguyễn Trung Trực Cây Vông, anh Trực bà con chú bác với cha Tad. Phan đình Tạc RIP 2019) rủ vào cây số 9 (number 9) chơi rồi ghé nhà bố mẹ anh chơi cho biết... Đến bây giờ biết lại thì anh đã ra đi!... Khi hôm anh bạn Ngọc Điệp 67 ở Phan Rang gọi điện hỏi NC vì sao anh chết? NC trả lời là nghe bà xã nói anh vào trạm đổ xăng bị xe tông...

Thôi nhé anh An Phong Sô Cao Viết Bình 66, đứng là sống chết gang tấc! NC xin vĩnh biệt! Hẹn gặp anh trên ấy nơi có Mẹ Sao Biển bảo trợ...Ω

(Trích đoạn *Vợ Tôi Đi Tu*)

Tình Mẹ Sao Biển

Giờ về đây tình Mẹ Sao Biển

Giữ gìn con trong tiếng Salve

Người còn sống Mẹ thương vô kể

Đời dương thế còn bao nhiêu chuyện

Chuyện đau lòng tuổi già bệnh tật
Người vừa mất Mẹ ơi Mẹ ơi
Giọt nước mắt nào vẫn còn rơi
Cầu xin Mẹ ru hời tiếng nấc

Đứa trước đứa sau từng đứa một
Mẹ xoa đầu bảo hãy vào đây
Anh em đến trước đợi sum vầy
Mẹ chờ con đứa con dại dột...

Một lần cuối về đây hội ngộ
Tâm tình nào với Mẹ hôm nao
Bao nhiêu năm tình vẫn dạt dào
An Phong Sô Mẹ thương phù hộ...

* Một tràng kinh Mai Côi cho Anphonso

4/12/2020

● **Nguyễn Đình Nghi 67**

Khóc thương bạn Thành

(qua đời 1:30 sáng thứ Tư, 28/3/2007 giờ Việt Nam
tại trụ sở Xuân Bích, Sài Gòn)

Nén hương khẩn nguyện bạn thân yêu,
Sớm bỏ trần gian một buổi chiều:
Chúa đủ lòng thương người tôi tớ,
Đưa vào vĩnh phúc cõi tiêu diêu.

Nhớ mãi ngày xưa người nhỏ nhắn,
Nụ cười luôn rạng rỡ trên môi,
Hiền lành, vui vẻ, “ông Thành thánh”,
Bác ái mau tay giúp mọi người.

Thanh Bình nơi đó cỗi mù sương,
Không ngại gian lao trải dặm trường,
Làng xóm, mẹ cha đã bỏ lại,
Làm con Sao Biển xứ thùy dương.

Sống đời tu luyện bao năm tháng,
Nghiêm minh kỷ luật dạ trung trinh:
Đạo đức chuyên cần, lòng trong sáng;
Trên dưới người yêu kẻ chí tình.

Đà Lạt, Pháp quốc rồi Bảo Lộc,
Phục vụ tha nhân quyết chẳng sờn,
30 năm lẻ đời linh mục,
Xuân Bích cố đô chặng cuối đường.

Giờ đây bạn đã ra đi mãi
Về chốn cao kia, hết khổ đau,
Phù hộ anh em còn ở lại,
Trọn tình Sao Biển mến thương nhau.

Vài hàng khóc bạn, xin vĩnh biệt...

(New Jersey, Hoa Kỳ, sáng thứ Tư, 28/3/2007)

● **LM. Phêrô Nguyễn Quang Vinh**